

P6_TA-PROV(2005)0235

A jogszerű és jogszerűtlen bevándorlás, valamint a migránsok integrációja

Az Európai Parlament állásfoglalása a jogszerű és jogszerűtlen bevándorlás közötti kapcsolatról és a bevándorlók beilleszkedéséről (2004/2137(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak a Tanácshoz, az Európai Parlamenthez, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsághoz és a Régiók Bizottságához intézett „Tanulmány a jogszerű és jogszerűtlen migráció közötti kapcsolatokról” c. közleményére (COM(2004) 412),
- tekintettel a Bizottságnak a Tanácshoz, az Európai Parlamenthez, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsághoz és a Régiók Bizottságához intézett „Első éves jelentés a bevándorlásról és az integrációról” c. közleményére (COM(2004) 508),
- tekintettel a Bizottság gazdasági migráció kezelésének európai uniós megközelítéséről szóló zöld könyvére (COM(2004) 811),
- tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság, valamint a Régiók Bizottsága által 2004. december 15-én, illetve 2005. január 24-én kiadott, a Bizottság „Tanulmány a jogszerű és jogszerűtlen migráció közötti kapcsolatokról” c. közleményéről szóló véleményeire,
- tekintettel a Bizottság bevándorlásról, beilleszkedésről és foglalkoztatásról szóló közleményével¹ kapcsolatos 2004. január 15-i állásfoglalására,
- tekintettel az Amszterdami Szerződésre, amely a bevándorlás és a menedékjog kérdésében hatáskörökkel és felelősséggel ruházza fel a Közösséget, valamint az EK-Szerződés 63. cikkére,
- tekintettel az 1999. október 15-16-i tamperei, a 2001. december 14-15-i laekeni, a 2002. június 21-22-i sevillai és a 2003. június 19-20-i thesszaloniki Európai Tanács következtetéseire,
- tekintettel 2004. október 14-i „A szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség jövőjéről, valamint a legitimitásának és hatékonyságának megerősítéséhez szükséges intézkedésekről” szóló, az Európai Tanácshoz és a Tanácshoz intézett ajánlására²,
- tekintettel a 2004. november 4-5-i brüsszeli Európai Tanács elnökségi következtetéseire és a bennük foglalt hágai programra,
- tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
- tekintettel az Állampolgári jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság jelentésére, valamint a Fejlesztési Bizottság és a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság által adott véleményre

¹ HL C 92. E, 2004.4.16., 390. o.

² Elfogadott szövegek, P6_TA(2004)0022.

(A6-0136/2005),

- A. mivel a tamperei Európai Tanács által a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésén alapuló térség megvalósításához előirányzott időszak letelt,
- B. tekintettel a valódi, szervezett és egyeztetett európai bevándorlási politika hiányára, és az ennek következtében elszenvedett bevándorlásra, valamint annak szükségességére, hogy az Unió és a tagállamok a harmadik államokkal együttműködve a szabályozott bevándorlás irányában mozduljanak el,
- C. mivel – a Bizottság cselekvési terve révén a közeljövőben valósággá váló – hágai program elfogadása lehetővé fogja tenni a továbblépést a tamperei program eredményei nyomában, valamint a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség megvalósítása során felvetődő új kihívások felvállalását,
- D. mivel erre a területre vonatkozóan kiemelten fontos az együttműködés az Unió és tagállamai, valamint a származási- és tranzit harmadik országok között,
- E. mivel el kell kerülni minden kétértelműséget a fejlesztési együttműködés és a bevándorlás közötti kapcsolatot illetően,
- F. mivel a bővítés összefüggésében a biztonságosabb európai társadalomhoz szükség van a külső határőrizet megerősítésére és a kölcsönös szolidaritás elvének alkalmazására, az alapvető jogok chartájába és a szerződésekbe foglalt rendelkezések tiszteletben tartásával,
- G. mivel az Uniónak – mint belső határok nélküli térségnek – koherens és hatékony közös megközelítést kell kialakítania a külső határok ügyében, és közös vízum-, menedékjogi és bevándorlási politikát kell kidolgoznia,
- H. mivel a jogszerűtlen bevándorlás és az emberkereskedelem elleni küzdelemnek, valamint a bevándorlás és beilleszkedés törvényes útjai kidolgozásának továbbra is abszolút prioritásnak kell maradnia a kibővült Unióban, a bevándorlók illegális munka és embertelen bánásmód révén történő kihasználását erőteljesen büntetni kell,
- I. mivel a gazdasági bevándorlás új kihívást jelent az Unió számára, s ezzel kapcsolatban a fent említett zöld könyv vitát indított, melyet még 2005 vége előtt cselekvési program fog követni, mely remélhetőleg közös és nyitott rendelkezéseket tartalmaz majd a gazdasági bevándorlás ügyében,
- J. figyelemre méltó arra, hogy Európában, ahol az aktív népesség csökkenése miatt 2005. és 2030. között több tanulmány¹ szerint is körülbelül 20 millióval csökken majd a munkavállalók száma, törvényes és ellenőrzött gazdasági bevándorlásra van szükség,
- K. aláhúзва, hogy a gazdasági bevándorlás egyik legmélyebb oka az alapvető igények kielégítésére, és a szegénységből való kiszabadulásra irányuló jogos szándék, és kérve, hogy a közös bevándorlási politika legyen tekintettel a közösségi fejlesztési politikára, melynek elsődleges célja, hogy a szegénység elleni küzdelem végett támogassa a

¹ World Economic and Social Survey 2004.

harmadik országok fejlődését a tanuláshoz és az egészségügyi szolgáltatásokhoz való hozzáférésben, és egyéb Millenniumi Fejlesztési Célok elérésében,

- L. mivel a jogszerű bevándorlást elősegítő politikák sikeréhez szükség van a globális beilleszkedés megvalósítására irányuló stratégiai tervek létrehozására, melyek tekintetbe veszik mások tapasztalatait, és felhasználják a non-profit szervezetek tapasztalatait és együttműködését is, valamint arra alapulnak, hogy tiszteletben kell tartani az adott országban élő jogszerű nem uniós bevándorlók és a befogadó társadalom jogait, és meg kell osztani kötelezettségeiket, hogy kölcsönös bizalmon és tiszteleten alapuló állandó párbeszédet kell folytatni, hogy az intézményeknek képesnek kell lenniük az interkulturális társadalom létrehozásával kapcsolatos tájékoztatási kampányok megvalósítására, és végül hogy folyamatosan fel kell lépni a faji, kulturális vagy gazdasági jellegű diszkrimináció ellen,
- M. mivel, ha valamely tagállamban megváltozik a bevándorlási politika, az befolyással van a többi tagállamba irányuló bevándorlás alakulására is,
- N. mivel az emberkereskedelem és a nők és gyermekek szexuális kizsákmányolása elleni küzdelemnek a bevándorlási politika alapvető fontosságú részét kell képeznie,
- O. mivel az európai alkotmány létrehozásáról szóló szerződés III-268. cikke megállapítja, hogy a szolidaritás és a méltányos felelősség-megoszlás elve határozza meg az EU bevándorlási és menedéjjoggal kapcsolatos politikájának alakulását,
- P. mivel a rendelkezésre álló közösségi pénzügyi források korlátozottak, és ezeket méltányosan kell elosztani az európai bevándorlási politika egyes elemei között,
 - 1. úgy véli, hogy az Unió bevándorlási politikájának átfogó, nem csupán egyetlen ágazatot érintő megközelítésen kell alapulnia, amely nem kizárólag a tagállamok munkaerőpiaci igényeiben, hanem mindenekelőtt a pozitív fogadtatás és a beilleszkedés politikájában, valamint a biztonságos jogállás és állampolgárság, a szociális és politikai jogok megteremtésében gyökerezik a migránsok számára az egész Unióban;
 - 2. sajnálatát fejezi ki, hogy a Tanácsnak öt évvel az Európai Tanács tamperei ülése után és számos, az Európai Parlamentben lefolytatott vita ellenére sem sikerült közös bevándorlási politikát meghatározni, sőt, éppen ellenkezőleg, úgy döntött, hogy a jogszerű bevándorlás valamennyi kérdésében fenntartja az egyhangú döntéshozatalt és a konzultációs eljárást;
 - 3. hangsúlyozza, hogy a bevándorlás ügyében globális és koherens, a különböző érintett politikák egyesített erőfeszítésein alapuló megközelítésre van szükség, s kifejezi sajnálkozását az uniós megközelítésben gyakran tapasztalható szektorális szemlélet miatt; ezért üdvözli a Bizottság és a Tanács jelenlegi elnökségének arra irányuló kezdeményezését, hogy létrejöjjön egy kölcsönös tájékoztatást és előzetes figyelmeztetést szolgáló rendszer, az Európai Parlament teljes bevonásával;
 - 4. aláhúzza, hogy a közös menekültügyi és bevándorlási politikáknak az alapvető jogok tiszteletben tartásával történő kialakítása az európai integráció keretében a prioritást élvező tervek közé tartozik, amint azt az európai alkotmány létrehozásáról szóló szerződés is kimondja;

5. felhívja a Bizottságot, hogy az Európai Parlamenttel együttműködve fontolja meg, hogy miként lehetne jobban összehangolni a migrációs mozgások kezelésében érintett szervezeteket és ügynökségeket, valamint ellenőrizni az ide vonatkozó pénzügyi programok helyes felhasználását és elosztását;
6. sajnálatát fejezi ki, hogy a Tanács és a tagállamok által a bevándorlási hullámok ellenőrzése céljából eddig hozott intézkedések inkább represszív ellenőrzési intézkedések voltak, és nem pozitív megelőző intézkedések; emlékeztet rá, hogy a migráció kiindulópontjával szolgáló országokban a szegénység visszaszorítására és az élet-, és munkakörülmények javítására, a munkahelyteremtésre, a képzés fejlesztésére irányuló stratégiák hosszútávon hozzájárulnak a bevándorlási folyamatok normalizálódásához;
7. felhívja a Bizottságot, a tagállamokat és a származási országokat, hogy lakosságuk számára szervezzenek tájékoztató kampányokat a bevándorlásra, beilleszkedésre és a fajüldözés, valamint idegengyűlölet leküzdésére irányuló politikák lakossági tudatosságának növelését szolgáló kampányokat, mivel a jogszerű migrációs lehetőségekkel kapcsolatos információ hiányát kihasználják az emberkereskedelemmel foglalkozó maffiák; úgy véli, hogy a származási országokkal megvalósuló tájékoztatási együttműködés, valamint az emberek kizsákmányolásának megakadályozása elsődleges fontosságú, elsőbbséget biztosítva a beilleszkedés, a társadalmi integráció és a kulturális kapcsolatok szerepének;
8. véleménye szerint elsődleges fontosságú, hogy a bevándorlásban rejlő potenciált a lehető legjobban ki lehessen használni egy olyan közös európai fejlesztési politika keretében, amelybe mind a befogadó, mind a származási társadalmak, illetve a diaszpóra hálózatai is bekapcsolódnak;
9. hangsúlyozza, hogy a bevándorlási lehetőség optimalizálása érdekében az Uniónak konkrét megoldásokat kell javasolnia az agyelszívás problémájára, egyszersmind arra ösztönözve a tagállamokat, hogy könnyítsék meg a bevándorlók számára a származási országukba történő pénzátutalás lehetőségét;
10. Emlékeztet az összes tagállam közös felelősségére a – különösen a déli partokon megjelenő – észak-dél irányú migrációs folyamat kezelése és – különösen az északi partokon jelentkező – jogszerűtlen bevándorlás és emberkereskedelem leküzdése terén, hogy a harmadik országok társadalmi fejlődése számára kedvező, és az emberi méltóságot tiszteletben tartó körülményeket teremtsenek;
11. arra ösztönöz, hogy a migráció kérdése épüljön be az Unió külpolitikájába; felhívja a tagállamokat, hogy a fejlődő országokkal kialakított partnerségek hiteles párbeszéd alapján történő létrehozásával birkózzanak meg a bevándorlás mélyebb okaival; aláhúzza ugyanakkor, hogy a fejlesztési támogatások és a gazdasági partnerkapcsolatok nem elegendőek a kivándorlás mélyebb okainak orvoslásához;
12. javasolja a Tanácsnak, hogy tegyen megfelelő kezdeményezéseket annak érdekében, hogy a bevándorlásért felelős vezetők azonos beosztásban legyenek, és azonos minisztériumi osztályhoz tartozzanak minden tagállamban;

13. kiemeli, hogy az Európai Parlamentnek politikai szerepet kell vállalnia többek között abban, hogy felhívja a Bizottság figyelmét azokra a bevándorlással kapcsolatos intézkedésekre, amelyeket közös szabályokkal kellene szabályozni, mivel kulcsfontosságú szerepet játszanak a közös bevándorlási politikában;
14. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az EU által aláírandó összes társulási és együttműködési szerződésbe iktasson be egy a migrációs folyamatok és jogszerűtlen bevándorlás esetén a kötelező visszafogadás közös kezelésére vonatkozó záradékot;
15. úgy véli azonban, hogy – miközben az a migrációs mozgások alapvető okainak leküzdése szempontjából lényeges eszköz – a fejlesztési együttműködésnek továbbra is ki kell egészítenie, nem pedig helyettesítenie kell az EU integrációs és a jogszerű bevándorláshoz kapcsolódó politikáját;
16. felhívja az érintett tagállamokat, hogy bocsássonak a nem uniós származási országokban működő konzuli hatóságai rendelkezésére több humán, anyagi és pénzügyi eszközt annak érdekében, hogy a kivándorlásra készülőknek tájékoztathassák a munkavállalási, tanulási és kutatási céllal történő bevándorlás lehetőségeiről; felhívja a Bizottságot, hogy sürgesse a tagállamok adott országban működő diplomáciai és konzuli struktúrái közötti együttműködést, melynek révén a bevándorlót ahhoz a tagállamhoz tudnák irányítani, ahol az adott szakmai profilra szükség van, így optimalizálni lehet a befogadási kapacitással rendelkező országokba irányuló bevándorlást; egyebek mellett javasolja az ARGO és AENEAS programok igénybe vételét;
17. úgy véli, hogy az illegális bevándorlás elleni küzdelem és a határőrizet csak egy eleme lehet az EU harmadik államok irányában folytatott politikájának, és hogy a kivándorlás kedvezőtlen hatásait ellensúlyozandó, ezekhez kapcsolódnia kell a származási ország érdekében kifejtett tevékeny fejlesztési politikának; úgy véli, hogy az EU nem vizsgálhatja saját bevándorlási politikáját kizárólag a saját gazdasági érdekei tükrében, hanem tekintettel kell lennie azokra az okokra is, amelyek kivándorlásra sarkallják a migránsokat;
18. véleménye szerint a külső határok integrált felügyeleti rendszerének kiépítését a vízumügyek kiterjedt harmonizációjára és az Európai Határőrizeti Ügynökség aktív részvételére kell alapozni, ugyanakkor a határügyekkel kapcsolatban létre kell hozni egy közösségi alapot, a fokozott konzuli együttműködésnek pedig végül közös konzuli posztok kialakulásához kell vezetnie;
19. lényegesnek tekinti – különösen az új tagállamokkal kapcsolatban – a szolidaritás erősítését a külső határok kezelése és a jogszerűtlen bevándorlás elleni harc terén;
20. hangsúlyozza, hogy a jogszerűtlen bevándorlás leküzdésére és a külső határellenőrzés fokozására irányuló minden intézkedés – még abban az esetben is, ha harmadik országokkal történik az együttműködés – összeegyeztethető kell legyen az Európai Unió alapvető jogok chartájában és az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezményben előírt garanciákkal és az egyénre vonatkozó alapjogokkal, megkülönböztetett figyelmet szentelve a menedékjogra és a határról történő visszafordítás tilalmát kimondó jogra;

21. ismételten megerősíti, hogy a jogszerű bevándorlás nem fogja teljes mértékben kiküszöbölni a jogszerűtlen bevándorlást, valamint azt, hogy az Unióba való kivándorlás okai szerteágazók lehetnek; következésképpen határozottan úgy véli, hogy megkülönböztetett figyelmet kell fordítani az emberkereskedelem elleni küzdelemre, valamint azokra a bevándorlókra, akik ilyen jellegű kereskedelem áldozataivá váltak, különös tekintettel a veszélyeztetettnek számító nőkre és kiskorúakra, az Unió egyik prioritásaként kezelve a velük visszaélőkkel szembeni küzdelmet; ugyanakkor üdvözli a Bizottság ezzel a témakörrel foglalkozó, hamarosan megjelenő cselekvési tervét, melynek ki kell térnie a származási és tranzitországokkal való szükségszerű együttműködésre;
22. elismeri, hogy az Európai Unióban nagy számban élnek illegális bevándorlóként olyan nők, akik emberkereskedelem áldozatai lettek, és ezek többsége nem élvez jogi vagy társadalmi védelmet; felhívja a tagállamokat, hogy ismerjék el helyzetüket, és esetükben a saját jogszabályaiknak megfelelően az állandó tartózkodást tekintsek az emberkereskedelem elleni harc megfelelő eszközének;
23. rámutat, hogy a szállítók és a származási országok hatóságainak megfelelő felvilágosítása, az embercsempész-hálózatok ellen irányuló fellépés büntetőjogi kereteinek erősítése, a jogszerűtlen munkavállalás elleni küzdelem, az emberkereskedelem elleni küzdelem és a közigazgatási korrupció elleni fellépés szerves része a jogszerűtlen bevándorlás elleni harcnak, melynek támaszkodnia kell a magas szintű rendőri és igazságszolgáltatási együttműködésre; ennél fogva felhívja az Uniót és annak tagállamait, hogy tegyenek nyomatékos lépéseket a bevándorlók által történő jogszerűtlen munkavállalás leküzdésére oly módon, hogy az érintett vállalatokkal szemben egy egész sor szankciót vezetnek be, növelik a felügyeleti tevékenységek számára rendelkezésre álló humán erőforrásokat, ugyanakkor erősítik az áldozatok védelmét is;
24. kiköti azonban, hogy a szóban forgó intézkedéseket az alapvető jogok – beleértve a menedékjogot is – maradéktalan tiszteletben tartásával kell alkalmazni;
25. azon a véleményen van, hogy a tagállamoknak erőfeszítéseket kell tenniük a jogszerűtlen foglalkoztatás feltárására, különösen a házimunka és a gyermekgondozás területén, ahol nagyon sok migráns nőt foglalkoztatnak; azon a véleményen van, hogy új formulát kell találni, melynek révén a foglalkoztató családok jogi megoldást találhatnak az ilyen alkalmazottak társadalombiztosításba történő bevonására;
26. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy az illegálisan érkezett bevándorlók újbóli beengedése kapcsán vessék fel a megkötött egyezmények hatékonyságának és a jövőben kötendő megállapodások irányvonalainak kérdését; emlékeztet a származási és tranzit országok hatóságainak felelősségére, és ösztönzi a hazatérést a bevándoroltak méltóságának és fizikai sértetlenségének tiszteletben tartásával támogató európai politika gyakorlatát, az emberi jogok védelméről szóló európai egyezmény és a genfi egyezmény betartásával;
27. ismételten a leghatározottabban elutasítja azt az ötletet, mely szerint az EU határain kívül, éppen azokban a régiókban, ahonnan a kivándorlás jellemző, kellene befogadó központokat nyitni az úti okmányokkal nem rendelkező vagy menedékjogot kérő bevándorlók számára;

28. aláhúzza, hogy az EU határain kívül és belül már létező ideiglenes befogadó központok működését szintén a genfi megállapodás betartásával kell biztosítani;
29. egyetért a Bizottsággal abban, hogy a jogszerűtlen bevándorlók helyzetének tömeges rendezése nem jelent megoldást a jogszerűtlen bevándorlás problémájára, és hogy a kivándorlásra és menedékjogra vonatkozó közös rendszer híján ez csak kivételes és egyszeri alkalom lehet, mivel bizonyos mértékig nem orvosolja az alapvető problémákat; felhívja a Bizottságot, hogy tekintse át a tagállamokban már bevált módszereket, és fejlessze tovább azokat egy információcserén és korai figyelmeztetésen alapuló rendszer keretében;
30. úgy véli, hogy a jogszerűtlen bevándorlók helyzetének bármely tömeges rendezésének figyelembe kell vennie a gazdasági, demográfiai és kulturális előfeltételeket, ugyanakkor pedig elemzés elkészítését kéri azoknak a szóban forgó rendezéseknek a hatásával kapcsolatban, amelyeket eddig a tagállamok végrehajtottak;
31. úgy véli, hogy a jogszerű bevándorlás fontos szerepet játszik a tudásalapú gazdaság erősítése terén Európában, valamint a gazdasági fejlődés elősegítésében;
32. úgy véli, hogy a gazdasági okokból történő bevándorlással kapcsolatos átfogó európai stratégiának elsőbbséget kell biztosítania a bevándorlás szervezett formáinak, különösen pedig erősítenie kell a származási országokkal a bevándorlási mozgások kezelése terén kötött kétoldalú megállapodásokat; hangsúlyozza, hogy a rendezési műveletek fontosak a feketegazdaságban történő munkavégzés leküzdése, a jogszerűtlen bevándorlóknak a társadalomba való beilleszkedése és végül kizsákmányolásuk megelőzése szempontjából;
33. szükségesnek véli, hogy a tagállamokban, befogadási kapacitásuk függvényében, legális bevándorlási csatornákat szervezzenek demográfiai és gazdasági okokból, valamint a jogszerűtlen bevándorlás elleni fellépés érdekében;
34. üdvözli azokat az intézkedéseket, amelyek végrehajtása mellett a Bizottság elkötelezte magát annak érdekében, hogy szembenézessen az illegális bevándorlásnak az ultraperiférikus régiókra¹ gyakorolt sajátos hatásaival, mely régiók a földrajzi helyzetük, csekély méretük és távoli elhelyezkedésük miatt kiemelkedően érzékenyek a jogszerűtlen bevándorlási folyamatokra;
35. felhívja a tagállamokat, hogy vegyenek részt a Bizottság zöld könyvével beindított gondolkodási folyamatban arra vonatkozólag, hogy a koordináció milyen mértékére van szükség a jövőben, illetve milyen hozzáadott értékkel járna uniós szintű jogszabályok elfogadása, tekintettel a befogadandó bevándorlók számának meghatározását tartalmazó nemzeti hatáskörre;
36. aggodalommal figyeli, hogy bizonyos tagállamok kérésére „előzetes fogadóközpontokat” állítanak fel a földközi-tengeri országokban az Unió területe felé tartó bevándorlók számára, ezek a központok viszont minimális garanciát sem nyújtanak az alapvető jogok tekintetében az érintetteknek; emlékeztet arra, hogy a migrációs mozgások kezelését nem szabad kizárólag biztonsági szempontok alapján megközelíteni, hanem figyelembe kell venni a fenntartható társadalmi fejlődés kezelését is;

¹ COM(2004)0343., 2.3.1. és COM(2004)0628.

37. tudatában van annak, hogy a tagállamok felelősek a harmadik országból származó és a területükön tartózkodó állampolgárok számának meghatározásáért, viszont támogatja azt az elgondolást, hogy olyan, átfogó becsléseket állítsanak össze, amelyek figyelembe veszik azokat a személyeket is, akiknek ott-tartózkodását nem gazdasági tevékenység okán engedélyezik, például menekültek, a kiegészítő védelmi rendszer lehetőségeivel és a családegyesítési intézkedésekkel élők, beleértve a foglalkoztatható korú kiskorúakat, akiknek garantálni kell a munkaerőpiachoz való hozzáférést;
38. sajnálatosnak tartja, hogy a foglalkoztatási célból történő bevándorlásra vonatkozó irányelvi javaslat nem került elfogadásra, egyszersmind támogatja a Bizottság zöld könyvében tett javaslatot, miszerint létrejönne egy közös keret azokról a minimális normákról, melyek teljesülése mellett a harmadik országok állampolgárait be lehetne fogadni munkavállalóként vagy önálló vállalkozóként;
39. támogatja a beléptetési eljárások rugalmasabbá és hatékonyabbá tételének lehetőségét, akár a munkavállalási engedély lehetőségével is; támogatja a közösségi projektek felhasználását, az "EURES" mintájára, annak érdekében, hogy megkönnyíthető legyen a tagállamok közötti információcsere az Európai Unió területén tartózkodó, harmadik államokból származó állampolgárok számára fennálló munkavállalási lehetőségekről;
40. felhívja a Bizottságot, hogy végezzen rövid- és középtávú előrejelzést a további munkaerőigénnyel kapcsolatban az egyes tagállamokban; felhívja a tagállamokat, hogy juttassák el a Bizottsághoz statisztikai előrejelzéseiket és ezzel tegyék lehetővé számára, hogy megfelelő előrejelzései legyenek az Unió munkaerőigényeivel kapcsolatban;
41. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tartsanak fenn folyamatos párbeszédet a bevándorlással foglalkozó nem kormányzati szervezetekkel, hogy megismerjék véleményüket a bevándorláshoz kapcsolódó kérdésekről, és támogassák a bevándorlóknak nyújtott segítségnyújtási és kutatási tevékenységeiket;
42. úgy véli, hogy sürgősen meg kell fogalmazni a munkaerőpiacokhoz jobban alkalmazkodó bevándorlási politikákat annak érdekében, hogy meg lehessen védeni a munkaerőpiacot az olcsó, jogszerűtlen munkaerő deregulációs hatásaitól, és hogy el lehessen kerülni az aktív és nem aktív lakosság közötti egyensúly megbomlását, egyszersmind felhívja a tagállamokat, hogy vonják be a helyi és regionális közigazgatást és foglalkoztatási hatóságokat, a szociális partnereket, a szakszervezeti és szakmai szervezeteket, a területükön működő önkéntes szervezeteket és a befogadó közösségeket a befogadható külföldi munkavállalók számának meghatározásáról szóló döntésekbe;
43. felhívja a tagállamokat, hogy hozzanak létre egyedi kombinált tartózkodási és munkavállalási engedélyeket, amelyeket időnymunkások és az időben korlátozott feladat ellátásra felvett munkavállalók toborzásának megkönnyítésére szántak;
44. aláhúzza továbbá annak fontosságát, hogy meg kell kettőzni az EU erőfeszítéseit a származási országokban fennálló szegénység elleni küzdelem tekintetében, a Millenniumi Fejlesztési Célok keretében, támogatva többek között a stabil és egyenlő oktatási rendszer létrehozását és a helyi gazdaság fejlesztését;

45. arra ösztönzi a tagállamokat, hogy nemzeti bevándorlási politikáik keretében írjanak alá kétoldalú egyezményeket a kivándorlás által érintett nagyobb országokkal, annak érdekében, hogy ki lehessen elégíteni az európai munkaerőigényeket vagy új, jogszerű migrációs csatornákat lehessen megnyitni, ezáltal szervezettebbé és átláthatóbbá téve a migrációs folyamatot, és előmozdítva a harmadik országokkal kialakított szoros partnerségi kapcsolatokat; aláhúzza továbbá, hogy a származási országokkal a bevándorlási folyamatok kezelése érdekében megkötött kétoldalú megállapodások lehetővé teszik egy valódi partnerség kialakítását ezen országokkal az illegális bevándorlás és az emberkereskedelem elleni fellépésben, különös tekintettel a veszélyeztetett csoportokra, mint a nők és a gyermekek;
46. felhívja a tagállamokat, hogy indítsanak vitát a Bizottság fent említett zöld könyvéről, egyszersmind rendszeresen tájékoztassák a Bizottságot a saját bevándorlási politikáik végrehajtásáról;
47. hangsúlyozza, hogy a bevándorlók beilleszkedése döntő jelentőségű, egyszersmind átfogó intézkedések megtételére hív fel, hogy biztosítani lehessen a munkaerőpiacon való beilleszkedést, valamint a szociális, gazdasági és politikai jogokat, amelyek egyformán fontosak a növekedés és versenyképesség lisszaboni célkitűzéseinek eléréséhez;
48. emlékeztet a bevándorlás kérdésében fennálló nemzeti illetékességre, és arra hogy ez jogokat, valamint kötelezettségeket von maga után, mind a befogadó társadalom, mind pedig a bevándorló szempontjából; felhívja a tagállamokat, hogy politikáikat nyitott koordinációs módszer révén koordinálják, a Tanács által nemrég elfogadott közös alapelvek alapján;
49. hangsúlyozza, hogy a nemzeti politikák koordinációja nem helyettesíthet egy európai integrációs politikát; felhívja a tagállamokat, hogy állapítsanak meg minimális kívánalmakat egy ilyen politika megteremtéséhez;
50. hangsúlyozza annak jelentőségét, hogy ösztönözni kell a befogadó társadalom nyelvének tanulását és az állampolgári ismeretek átadására tanfolyamok, illetve más oktatási programok megszervezését – egyebek között a férfiak és nők egyenlőségével kapcsolatban –, ugyanígy erősíteni szükséges a munka révén történő integrációt, a gettósodás elleni fellépést, a helyi választásokon történő részvétel előmozdítását; támogatja az egyes tagállamokban folytatott beilleszkedési programokat, amelyek mind a befogadó ország, mind pedig az első hullámban érkezettek részéről kötelezettségvállalást igényelnek; jelképes kötelezettségvállalás révén be kívánja vonni a bevándorlókat az EU alapvető értékeinek tiszteletben tartásába; javasolja, hogy a tagállamok nagyobb mértékben vonják be integrációs politikájukba a már beilleszkedett bevándorlókat, támogatva a bevándorlók és a lakosság közötti kapcsolatfelvételt;
51. úgy véli, hogy az Unióban jogszerűen letelepedő, harmadik országból jött állampolgárok integrációjára irányuló tevékeny politikának többek között világos szabályokat kell meghatároznia a letelepedettek jogállását és a méltányos közigazgatási bánásmódhoz való jogukat illetően; lehetővé kell tennie számukra a munkaerőpiacon történő jogszerű beilleszkedést, a harmadik ország állampolgáraitól meg kell követelnie a befogadó tagállam által a nemzeti nyelv(ek) elsajátítására szervezett tanfolyamokon való részvételt, biztosítania kell számukra a jogot az oktatásban történő részvételre, és biztosítania kell képzésük elismerését, garantálnia kell a szociális és egészségügyi szolgáltatások

hozzáférhetőségét, törekednie kell a tisztességes életkörülmények biztosítására a városokban és településeken; gondoskodnia kell arról, hogy a bevándorlók a társadalmi, kulturális és politikai élet részesei lehessenek;

52. felhívja a tagállamokat és az EU intézményeit, hogy segítsék elő a szavazati joggal nem rendelkező, az EU-ban jogszerűen letelepedő, állampolgárnak nem minősülő polgárok részvételét a köz- és politikai életben elsősorban oly módon, hogy megfelelő konzultációs és képviselési mechanizmusokat biztosítsanak; felhívja az összes tagállamot, hogy ratifikálják a külföldiek helyi szinten a közéletben történő részvételére vonatkozó európai egyezményt;
53. felhívja valamennyi tagállamot, hogy sürgősen ratifikálják a migráns munkavállalók és családtagjaik jogainak védelméről szóló ENSZ-egyezményt;
54. úgy véli, hogy a diszkrimináció, a rasszizmus és az idegengyűlölet elleni harc alapvető elemei az integrációs politikának; felhívja a tagállamokat, hogy mindent tegyenek meg annak érdekében, hogy az európai polgárok körében a befogadás, az integráció és a társadalmi beilleszkedés kultúrája érvényesüljön a multikulturális társadalom felépítésének érdekében, elkerülve minden olyan politikai lépést, amely megsértené a befogadás és a visszafordítás tilalmának elvét; felhívja a tagállamokat, hogy a legrövidebb időn belül vegyék át a két ide vonatkozó irányelvet, s üdvözli a Tanács elnökségének kezdeményezését, mely szerint felújítja a rasszizmus és idegengyűlölet elleni harcra vonatkozó kerethatározatról szóló javaslatot; kéri, hogy a Tanács legújabb véleménycseréjét követően ismételten konzultáljon az Európai Parlamenttel a kerethatározat ügyében;
55. megdöbbenésének ad hangot a bevándorlók ellen irányuló, vallási fanatizmusból és embertelen hagyományokból származó becsületsértési bűncselekmények, üldözések és emberi jogi sérelmek növekvő száma miatt, és felhívja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy lépjenek fel határozottabban e jelenségek ellen, és biztosítsák a veszélyeztetett nők védelmét;
56. felhívja a tagállamokat, hogy kössenek egyezményeket a bevándorlók származási országával a szerzett társadalombiztosítási jogok átruházására;
57. úgy véli, hogy a nemzetközi közösség még nem ébredt tudatára annak, hogy milyen lehetőségek rejlenek a kivándorlók által a származási országukba visszajuttatott pénzüsszegeknek az adott ország fejlesztési politikájának javára történő kiaknázásában, és felhívja a Bizottságot, hogy javasoljon konkrét intézkedéseket annak érdekében, hogy meg lehessen könnyíteni a bevándorolt munkavállalók fizetése egy részének visszajuttatását a származási országba, a pénzügyi tranzakciók költségének minimálisra csökkentésével, amiről a fent említett zöld könyv is említést tesz;
58. felhívja a Tanácsot, hogy alkalmazzon még inkább megelőző megközelítést a szóban forgó javaslatok alapján az olyan kihívásoknak való megfelelésre képes, hatékony európai bevándorlási politika megfogalmazására, amelyekkel az Uniónak szembesülnie kell;
59. utasítja elnökét, hogy továbbítsa jelen állásfoglalását a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.